

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

כב' השופט עודד שחם בפני

בעניין: מדינת ישראל

על ידי אבי גרוסמן, עו"ד

המאשימה

נגד

1. עזרא שוהם

2. איגוד שמאי הביטוח בישראל

על ידי דרור מתיתיהו, עו"ד ; הגר נגלר, עו"ד

הנאשמים

גזר דין

1. ביום 23.2.14 הורשעו הנאשמים בעבירות לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988, (להלן – חוק ההגבלים העסקיים), הכל כמפורט בהכרעת הדין. בהמשך לכך, ולטענות הצדדים לעונש, הגיעה העת לגזור את עונשיהם. לכך אפנה עתה.

2. מתחם הענישה. הערך החברתי המוגן (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977) (להלן – חוק העונשין)) הוא הערך של תחרות חופשית (ע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת רמזורים (14.7.05), בפסקה 13). לעניין זה נפסק, כי "תחרות כזו מבטיחה לצרכן כי מבין היצע המוצרים בשוק, הוא יוכל לבחור ולרכוש את המוצר האיכותי ביותר, במחיר הזול ביותר תחרות חופשית מהווה גם תנאי הכרחי לקיומו של משק יעיל ובריא, ואף לצמיחה כלכלית" (שם). בהקשר זה, אף כונו דיני ההגבלים העסקיים כ"מגנא כרטא" של זכויות הצרכן (ע"א 2247/95 הממונה על ההגבלים העסקיים נ' תנובה מרכז שיתוף לשיווק תוצרת חקלאות בישראל בע"מ, פ"ד נב(5), 213 230 (1998)). על רקע זה, אף נקבע בעניין אריאל הנ"ל כי ערך התחרות החופשית הינו "ערך מרכזי בשיטתנו הכלכלית, החברתית והמשפטית", וכי "דיני ההגבלים העסקיים מבטאים הכרה זו".

3. אשר למידת הפגיעה בערך החברתי המוגן (סעיף 40ג(א) הנ"ל לחוק העונשין), נקבע בהכרעת הדין כי קיימת חזקה חלוטה בדבר פוטנציאל הפגיעה בתחרות הגלום בהמלצה על קו הפעולה,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

נשוא הכרעת הדין. נקבע גם, כי מן הראיות עולה, הלכה למעשה, פוטנציאל לפגיעה כאמור. עוד נקבע, כי מדובר בהמלצה אשר עניינה העלאה משמעותית בשכר הטרחה אותו גובים שמאי הרכב מן הלקוחות הפרטיים שלהם. בהקשר זה מקובלת עליו טענת המאשימה, כי מדובר בלקוחות אשר יכולת המיקוח שלהם מול השמאי נמוכה יותר. עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שלא הוכחה פגיעה בפועל בתחרות, במובן זה שלא הוכחה פעולה, הלכה למעשה, על פי ההמלצה נשוא הכרעת הדין.

4. אשר למדיניות הענישה הנהוגה (סעיף 40ג(א) הנ"ל), הרי שלא הובאו נתונים ממשיים על רמת ענישה במקרים דומים בעבירה הנדונה, הן ביחס לתשתית העובדתית, הן ביחס לרקע הדיוני (הכרעת דין מנומקת אל מול ענישה לאחר הודאה). מכל מקום, לעניין זה נפסק כי אין לזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג (ראו דברי כב' השופטת ארבל בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13) בפסקה 9).

5. לגופו של עניין. מקובלת עליו בהקשר זה גישת המאשימה, המפנה לפסיקה של בית המשפט העליון לפיה נקודת המוצא העונשית בעבירות על חוק ההגבלים העסקיים הינה עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, וכן קנס כספי משמעותי (ראו ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2006) בפסקה 191 לפסק הדין; ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' לימור (4.9.07), בפסקה 73 לפסק דינה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה). מדיניות זו הוסברה, בעניין מרגלית, הן בשיקולי הרתעה, והן בצורך לספק "מגמול הולם לחומרה המיוחסת לעבירות בתחום ההגבלים העסקיים" (בפסקה 73 שם).

6. מקובלת עליו גם הגישה הכללית שביטאה המאשימה, לעניין החמרה בעבירות כלכליות, ובהן עבירות על חוק ההגבלים העסקיים (ראו ע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' עדן (29.4.13), בפסקה 22). לעניין זה נפסק, כי על מדיניות הענישה בעבירות כלכליות לשקף "את הסכנה הגדולה הרובצת לפתחה של העבריינות הכלכלית המתוחכמת, את היקף הקרבנות העלולים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות שבאיתורה ואת ההוקעה הברורה של יסודות השחיתות וניצול עמדות הכוח, השליטה והמידע הכרוכים בביצועה" (ע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן פ"ד נח(3) 245 (2004)).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

7. עם זאת, יש לבחון כל מקרה לגופו. הדברים בעניין בורוביץ' סבו על עבירות על חוק ההגבלים העסקיים שעניינן תיאום מחירים וחלוקת שוק בין ספקים מתחרים. הם אינם חלים במישורין על המקרה הנוכחי. הדברים אמורים ביתר שאת, נוכח הפער העובדתי בין המקרה שנדון באותה פרשה, ובין המקרה הנוכחי. הוא הדין בעניין לימור שם נדון הסדר כובל שנמשך כשש שנים ביחס למחירי ירקות קפואים, שיעורי ההנחה שיינתנו, וחלוקת שוק. המקרה שבפניי גם אינו דומה בנתוניו לעניין גולן, שם סב פסק הדין על מעשים של הפרת נאמנות בשימוש בכספי הזולת תוך ניצול כוח המשרה (משיכת כספים במרמה מחשבונות בנק של לקוחות שנפטרו, תוך ביצוע זיופים של צווי ירושה).

8. בחינת נתוני המקרה שבפניי, בראי השיקולים המפורטים בסעיף 40ט' לחוק העונשין, מעלה תמונה של חומרה לא מבוטלת. יש ממש בטענת המאשימה, כי המעשה נשוא כתב האישום הוא פרי תכנון וחשיבה. חלקו היחסי של הנאשם 1 (להלן – הנאשם) בעבירה שבוצעה הוא חלק מכריע. כמבואר לעיל, בעבירה היה טמון נזק פוטנציאלי של ממש. בהקשר זה צודקת המאשימה בהפנותה להיקף השוק הנדון, העומד על מיליוני שקלים בשנה. יש ממש גם בטענת המאשימה, כי על פי תוכנה, ממליצה האיגרת נשוא ההתדיינות על העלאה משמעותית ומתמשכת של שכר הטרחה שישולם לשמאים. האיגרת אף הופנתה למספר רב של שמאי רכב, החברים באיגוד השמאים. אף עובדה זו מצביעה על פוטנציאל נזק משמעותי.

9. בה בעת, לא הוכח כי בפועל גרמה העבירה לנזק, במובן זה שלא הוכח כי מי מנמעני האיגרת נשוא הכרעת הדין פעל הלכה למעשה על פי ההמלצה שבה. אין ראייה כי נעשו פעולות אכיפה שתכליתן להבטיח את יישום ההמלצה שבאיגרת. מחומר הראיות אף עולה, כי חלק ניכר מן הנמענים לא פתחו את הקובץ שנשלח אליהם, ובו האיגרת. אף לעובדה זו יש משמעות.

10. בהקשר זה יש להביא בחשבון גם, כי מחומר הראיות עולה, כי המוטיבציה לביצוע העבירה הייתה תפיסתו של הנאשם, כמייצג ציבור גדול של שמאים, כי אלה חווים קשיי פרנסה, על רקע תנאי השוק הרלוונטי. הלכה למעשה לא הוכחו קשיי פרנסה בעוצמה הנטענת. עם זאת, עלה מן הראיות, כי התעריפים המשולמים לשמאים על ידי חברות הביטוח לא עודכנו משך שנים ארוכות. גם אם הדבר נעוץ בתנאי השוק, יש בכך מידה של תמיכה בתפיסת הנאשם את המציאות. בהקשר זה אוסיף, כי איני מייחס משקל רב לטענת המאשימה כי לנאשם היה מניע כספי אישי במתן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

ההמלצה. הנאשם לא היה זקוק להמלצה על מנת להעלות את שכר הטרחה שגבה, ככל שהיה מעוניין בכך. ספק גם, אם ההמלצה הקרינה באופן ממשי על עניינו של הנאשם, נוכח הראיות לעניין שכר הטרחה שגבה הנאשם בפועל מלקוחות פרטיים.

11. אני מביא בחשבון גם, לזכותו של הנאשם, את האפשרות המציאותית העולה מן הראיות, כי הנאשם לא היה מודע לכך שבמעשהו ביצע עבירה על חוק ההגבלים העסקיים. נתון זה אינו רלוונטי, כפי שהובהר בהכרעת הדין, לקביעת האחריות. עם זאת, הוא עשוי להיות רלוונטי בשלב גזירת העונש (ראו סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין). מנגד, בהקשר זה יש להביא בחשבון, לחובת הנאשם, את העובדה, שהקשר בין המלצה על מחיר ובין דיני ההגבלים העסקיים עלה מחומר הראיות מזמן אמת. יש להתחשב גם בכך, שמחומר הראיות עלה שיועץ משפטי, אשר היה בקשר עם נציגים של האיגוד, אף חיווה דעה ברורה בעניין, הכל כמפורט בהכרעת הדין. יש בנתונים אלה כדי לכרסם במידה לא מבוטלת במשקלו של השיקול הנוגע לאי מודעותו של הנאשם לעבירה שביצע.

12. יש להביא בחשבון, בהקשר זה, גם את העובדה, עליה עמדה המאשימה, כי מדובר במקרה ראשון של הרשעה, שלא במסגרת הסדר טיעון, בעבירה בודדת של קביעת קו פעולה.

13. נוכח כל אלה, אני קובע כי מתחם העונש הראוי לעבירה הנדונה, בנסיבות ביצועה במקרה הנוכחי עומד על הטווח שבין שני חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ובין 3 חודשי מאסר בפועל, בצירוף לקנס כספי משמעותי, בהיקף של 50,000 – 100,000 ₪. בכל הנוגע לאיגוד הנאשם, עומד המתחם, לנוכח השיקולים שהוצגו, ולנתוניו של המקרה, על קנס כספי, בהיקף של 50,000 – 200,000 ש"ח.

14. העונש המתאים – הנאשם. על רקע זה, יש לפנות לקביעת העונש המתאים לנאשמים בנסיבות העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין). בהקשר זה יש להביא בחשבון את שיקולי ההרתעה, עליהם עמד בית המשפט העליון בפסיקתו (סעיף 140 לחוק העונשין). בעניין לימור צוין, בהקשר זה, כי קנס לבדו, ולו בשיעור גבוה, עלול שלא להניא את מי ששוקל להיקשר בהסדר כובל מביצוע המעשה, וזאת נוכח ההשוואה של תוחלת הרווח מן המעשה, אל מול תוחלת העונש בגינו (פסקה 72 לפסק הדין). צוין גם, כי אף מאסר בעבודות שירות עלול, בחלק גדול מן המקרים, שלא

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

להגשים את תכלית ההרתעה בתחום ההגבלים העסקיים, שכן הדבר עלול להיתפס כ"עסקה משתלמת". על רקע זה ציין בית המשפט העליון כי יעילותו של עונש המאסר ממש בכגון דא "נעוצה בהשלכות הקשות, שפעמים רבות אינן ניתנות לכימות כספי, המלוות נאשם שהיה עד כה 'בעל בעמיו', בעקבות עונש המאסר שהוטל עליו" (בפסקה 73).

15. בשולי עניין זה אעיר, כי לא הוצגו נתונים אמפיריים ברורים התומכים בטענת המאשימה כי עבירות על חוק ההגבלים העסקיים נפוצות כיום יותר מעבר. בנסיבות אלה, אמנע ממתן משקל משמעותי לטיעון זה.

16. מנגד, יש להביא, לזכותו של הנאשם, מספר שיקולים. כך, יש להביא בחשבון את גילו של הנאשם, יליד 1961. מדובר באדם לא צעיר, המצוי בשנות הששים לחייו. יש לכך משקל, הגם שלא מכריע. יש להביא בחשבון נטילת האחריות של הנאשם, אשר אף התפטר מתפקידו כיו"ר ארגון השמאים (סעיף 40א(4) לחוק העונשין). הנאשם אף ביטא בהקשר זה חרטה כנה, אשר יש לתת לה משקל ראוי. יש להביא בחשבון פעולות בהן נקט הנאשם, על מנת להקטין את הסיכון כי עבירות דומות יבוצעו בעתיד על ידי האיגוד ונציגיו. הנאשם גם היה צד לנקיטת פעולות, אשר מטרתן היא מתן שירות לציבור נזקק בלא תמורה. יש להביא בחשבון את שיתוף הפעולה שבא מצדו של הנאשם, הן בחקירותיו, הן באופן ניהולו של ההליך הפלילי (סעיף 40א(6) לחוק העונשין). עם זאת, צודקת המדינה בטענתה, כי משקלו של שיקול זה בנסיבות העניין אינו רב, הן נוכח קביעות ביקורתיות ביחס לעדות הנאשם, אשר מצאו את ביטוין בהכרעת הדין, הן נוכח העובדה שמרכז הכובד של שיקול זה בחוק סב על שיתופי פעולה אקטיביים ואינטנסיביים עם רשויות האכיפה.

17. יש להביא בחשבון, לזכות הנאשם, את תפקודו החיובי ואת תרומתו לחברה, ובכלל זה בכהונתו, ללא שכר, כיו"ר איגוד השמאים, ובתפקידים נוספים. עולות גם תרומות שתרם לנזקקים. אכן, בעבירות מן הסוג הנדון תופעה שכיחה היא כי נאשמים הם אנשים נורמטיביים. יש בכך כדי להפחית מן המשקל אשר יש לייחס לתפקודו התקין של נאשם. היותו של נאשם אדם נורמטיבי אף נוטה להעצים את חומרת הסטייה מן השורה בביצוע עבירות על החוק (ראו ע"פ 267/13 לוי נ' מדינת ישראל (23.6.13), בפסקה 17 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק ארז). בה בעת, אין בשיקולים אלה כדי לאיין את פועלו החיובי של אדם העומד לדין. נתון זה הוא חלק מאישיותו. מן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

הראוי לתת לו את המשקל ההולם, על פי נסיבות העניין. הדבר אף מתחייב במפורש מהוראת סעיף 40א(7) לחוק העונשין.

18. עוד יש להביא לזכות הנאשם את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה (סעיף 40א(10) לחוק העונשין). ממועד ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום עברו כארבע שנים. המאשימה מסבירה עניין זה בחשדות לעבירות נוספות אשר נבדקו, ובסופו של דבר הוחלט שלא להגיש בגינם כתב אישום. אין בידי לשלול הסבר זה. ברם, גם תחת הנחה זו, מדובר בפרק זמן ניכר, אשר בחלק משמעותי ממנו, כשלוש שנים, היה הנאשם תחת עננה של חקירה פלילית. בהקשר זה יש גם ממש בטענת ההגנה, כי מן החומר עולה כי בחקירת העבירות נשוא כתב האישום היו הפסקות, לפרק זמן מצטבר של יותר משנה. מן החומר עולה אפשרות סבירה כי הדבר קשור לחקירות נוספות שהתנהלו ברשות להגבלים עסקיים בתקופה הרלוונטית. ברם, אין באילוצים כאמור כדי לאיין את משקלה של עובדה זו, מנקודת מבטו של הנאשם. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח היקפו המוגבל של החומר בתיק זה. משכך, יש לתת משקל לעניין זה. הוא הדין בהיבט התקדימי בהליך שבפניי, אשר אף המאשימה סבורה כי יש לתת לו משקל ראוי.

19. לטענת הנאשם, נפגע כלכלית כתוצאה מן ההליכים הפליליים בעניינו. ישנן אינדיקציות לכך שהחברה שבבעלותו נסגרה. עם זאת, עולה מן החומר כי פעילותו של הנאשם בתחום השמאות נמשכת. חרף עדותו של הנאשם בדבר פגיעה כלכלית בו עקב ההליכים בעניינו, אין בפניי נתונים אובייקטיביים ברורים המאפשרים לקבוע כי חלה הרעה של ממש במצבו הכלכלי של הנאשם, אשר יש לה זיקה סיבתית להליכים בעניינו (להבדיל, למשל, מגירושיו לפני כשנתיים). לעניין זה לא הוצגה תמונה שלמה, מפורטת וממוסמכת לעניין מערך הנכסים, הכספים, ההכנסות וההוצאות של הנאשם. משכך, המשקל שאוכל לייחס לעניין זה אינו רב.

20. הוצגו מסמכים בנוגע למצבו הבריאותי של הנאשם. עולים מהם קשיים רפואיים מהם סובל הנאשם. עם זאת, אין מדובר בקשיים חריגים, אשר ניתן לייחס להם משקל רב בהליך זה. הנאשם אף נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

21. הוצגו נתונים הנוגעים לקשיים אישיים של הנאשם, ובכלל זה גירושיו בשנת 2012, ופטירת הוריו בשנים האחרונות. הוצגה גם העובדה, שהנאשם סעד את אמו בחודשים האחרונים לחייה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

אף כי אני מקל ראש בנתונים אלה, אף כאן אין מדובר בנתונים חריגים, אשר עשוי להיות להם משקל רב בקביעת העונש המתאים.

22. בסופם של דברים, מכלול השיקולים מצביע על כך שבמקרה זה אין מקום להטלת עונש החורג מן המתחם שנקבע, ויש מקום לאמץ את דרך הענישה אותה דורשת המאשימה, היינו הטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. תגובה עונשית מתונה יותר אינה מקיימת את היחס הנדרש של הלימה לחומרת העבירה, בנסיבות ביצועה, הכל כפי שפורט לעיל. תגובה עונשית מתונה יותר אף אינה מתיישבת עם הצורך בהרתעה אפקטיבית בסוג זה של עבירות, כמפורט בהרחבה לעיל. מסיבות אלה, אין בידי לקבל את עמדת ההגנה, לפיה ניתן להסתפק במקרה זה בקנס סמלי ובהתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בה בעת, בכל הנוגע למידת העונש, ניתן, בהתחשב במכלול השיקולים לקולא, להסתפק בעבודות שירות לפרק זמן קצר מפרק הזמן המרבי הקבוע בדין. בכל הנוגע לקנס הכספי, יש מקום להתחשבות בנאשם, אך לא מצאתי הצדקה מספקת לסטות ממתחם הענישה עליו עמדתי.

23. התוצאה של כל האמור היא, כי אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפרק זמן של 4 חודשים.
- ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, אשר ירוצה בפועל אם הנאשם יבצע עבירה על חוק ההגבלים העסקיים במשך תקופה של 24 חודשים, שתחילתה ביום גזר דין זה.
- ג. קנס כספי בסך של 50,000 ₪, אשר ישולם ב – 10 תשלומים חודשיים שווים, שהראשון שבהם ייעשה עד ליום 1.7.14, והבאים אחריו עד הראשון לכל חודש עוקב.

24. העונש המתאים – האיגוד. העבירה נשוא הכרעת הדין בוצעה על ידי אורגן של האיגוד, אשר פעל במסגרת תפקידו באיגוד ולמען האיגוד. שיקולי ההלימה וההרתעה עליהם עמדתי בפירוט, מחייבים הטלת עונש ממשי גם על האיגוד.

25. עם זאת, בהקשר זה אני מביא בחשבון, כי העבירה בה מדובר נוגעת לאקט חד פעמי של אורגן אחד באיגוד. אורגנים נוספים של האיגוד לא היו מעורבים בביצוע העבירה. נכון גם, שהעבירה בה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'

הורשעו הנאשמים נוגעת לענף אחד, מתוך חמישה, הפועלים במסגרת האיגוד. עמדתי לעיל על כך, שאף לא בוצעו פעולות אכיפה שתכליתן להבטיח את ביצוע ההמלצה נשוא ההתדיינות. אני מביא בחשבון גם את התמונה העולה ממכלול הראיות שבפניי, לפיה מדובר באיגוד הפועל במישורים ובהקשרים שונים על מנת לייצג את ציבור השמאים. אני מביא בחשבון גם את הקשיים המורכבים, בהם נתקלים השמאים, כעולה מן החומר שבפניי, המעצימים את הצורך בייצוגם. פורטה גם שורה של פעילויות בעלות ערך של האיגוד, אשר יש בהן כדי להועיל, הן לשירות הניתן על ידי השמאים, הן לציבור כולו (ייעוץ לציבור, ייעוץ לשר התחבורה, מוקד טלפוני, סיוע במקרי חירום ומלחמה, מעורבות בהליכי חקיקה שונים, פעולות במטרה לסייע ביישוב סכסוכים, פעילות להבטחת תיקונים בטיחותיים לכלי רכב).

26. לכל אלה עשויה להיות חשיבות בקביעת עונש מידתי, אשר לא יפגע באיגוד מעבר לנדרש בנסיבות העניין (ראו סעיף 40א(1) לחוק העונשין). לעניין זה, מצבו הכלכלי הלא פשוט של האיגוד עלה מן הראיות שבפניי, ואני מביא אותו בחשבון. עם זאת, לא אוכל לקבל את עמדת האיגוד, לפיה אין מקום להטיל עליו קנס כספי כלשהו, ויש להסתפק בהטלת התחייבות להימנע מביצוע עבירה. כאשר מדובר בגוף מאוגד, ובעבירות כלכליות מן הסוג הנדון, קנס כספי הוא אמצעי עונשי מרכזי. לשיקולים לקולא עליהם עמדתי יש לתת משקל, אך גם כאן, לא ביחס לסוג העונש, כי אם ביחס למידתו. אין בשיקולים האמורים כדי להצדיק, בנסיבות העניין, סטייה ממתחם הענישה עליו עמדתי.

27. נוכח מכלול שיקולים אלה, אני מטיל על האיגוד קנס בסך של 50,000 ₪. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, אשר הראשון שבהם ייעשה עד ליום 1.7.14, והבאים אחריו עד לראשון בכל חודש עוקב. כמו כן, יחתום האיגוד על התחייבות להימנע מביצוע עבירה על חוק ההגבלים העסקיים. משך ההתחייבות – 24 חודשים. הסכום שישולם אם יבצע האיגוד, במשך פרק הזמן כאמור, לאחר יום דין זה, עבירה על חוק ההגבלים העסקיים, הינו 150,000 ₪.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ד, 01 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4016-06-12 מדינת ישראל נ' שוהם ואח'